

χαβιάρι

χαβιάρι, το, ουσ. [<μσν. χαβιάριν <τουρκ. havyar], το χαβιάρι·

- τον πούλησε για πράσινο χαβιάρι, τον εξαπάτησε, τον γέλασε, τον κορόιδεψε: «ήθελε να κάνει τον έξυπνο σ' έναν τύπο της πιάτσας, κι αυτός τον πούλησε για πράσινο χαβιάρι». Από το ότι δεν υπάρχει πράσινο χαβιάρι. Πρβλ.: στα Καφέ Σαντάν με μπύρες πας και με μεθάς, ωχ! και για πράσινο χαβιάρι όλους μας περνάς (Λαϊκό τραγούδι)·

- τρώει μαύρο χαβιάρι, είναι πολύ πλούσιος: «αλίμονο σε μας, γιατί αυτός από μικρός τρώει μαύρο χαβιάρι». Από το ότι το μαύρο χαβιάρι είναι πολύ ακριβή τροφή.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας